

عنوان مقاله:

دانش بومی کشاورزی و رابطه آن با محیط زیست پایدار با استفاده از تئوری بنیانی (مطالعه موردی: روستاهای شهرستان بوکان)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

امامعلی عاشری - استادیار دانشگاه پیام نور ارومیه

زهرا عزیززاده - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه پیام نور ارومیه

خلاصه مقاله:

بحث محیط زیست دیرزمانی است که تنها مشکل صنایع و سازمان یا مشکل ملی تلقی نمی شود. در حال حاضر دنیا با بحرانهای محیط زیست زیادی روبرو است به طور که دیگر موانع و مشکلات محیط زیستی ناشی از توسعه مورد پذیرش جهانی نیست. یکی از حوزههای مهمی که موضوع محیط زیست در آن به طور جدی دنبال می شود، حوزه کشاورزی است. وابستگی کشاورزی مدرن به انواع کودهای شیمیایی و آفت کش ها و سایر موارد ... که باعث آسیب های زیست محیطی فراوانی شده اند، سبب توجه به دانش های بومی و محلی کشاورزان شده است که از دیرباز به صورت آزمایش و خطا مورد استفاده قرار گرفته اند و با این روشهای سنتی، ضمن به صرفه بودن اقتصادی آن هیچ آسیبی به محیط زیست وارد نکرده اند. این پژوهش با هدف شناسایی دانش های بومی کشاورزان در حوزه محیط زیست، به روش تئوری بنیانی که از روش های کیفی می باشد صورت گرفته است. جامعه مورد پژوهش کشاورزان تعداد 20 روستا از روستاهای شهرستان بوکان از توابع استان آذربایجان غربی می باشد. اطلاعات لازم از طریق مصاحبه عمیق، مشاهده مستقیم، تهیه عکس و فیلم، اسناد و م دارک کتابخانه ای و اینترنتی گردآوری شده است. نتایج پژوهش نشان داد که دانش های بومی کشاورزان منطقه مورد مطالعه در زمینه های م دیربیت منابع آب، حفاظ از فرسایش خاک، حفاظت از مراتع، مبارزه با آفات کشاورزی، حفظ تعادل و پایداری گیاهی و جانوری در حفاظت از محیط زیست مؤثر بوده است.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، کشاورزی، دانش بومی، نظریه بنیانی، بوکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266578>

